

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale, || In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

XXVIII. Vtrùm possit poenitens Confessionem diuidere, ne suum scandalizet Co[n]fessarium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

Caput III. De Qualitate

maius, præferendum est ei, quod minorem continet ad sui obseruationē obligandi vim: Iam vitare damnum vitæ corporalis & spiritalis est iuris naturæ; Confessio autē annua, potissimum in Quadragesima est iuris humani: Ergo necessarium nō est, poenitentem se talis damni periculo exponere.

Quæstio *Potestne poenitens Confessionem diu-*
XXVIII. *dere, ne suum scandalizet Con-*
fessarium?

Respōsio. **O**bligatio integrè cōfitendi propter scandalum Sacerdotis vitādum, dubio procul cessat; quia non minùs, imò magis tenemur ad salutem spiritualem proximi cōseruandā, & mortem spiritualē eius propulsandā, quàm ad vitandam corporalem proximi, vel propriam, & quàm ad vitandū propriam infamiā; sed si Confessio integra fieri non potest, sine periculo verifimilis infamie, aut mortis corporalis alicuius, cessat obligatio integrè confitendi. Igitur etiam in casu præsentī.

Bernard. in Deinde ex regula B. Bernardi, Quod pro
libro de di- charitate institutum est, contra charitatem
spensat. & non debet militare. In casu autem, si esset ne-
præceptis. cessarium integrè confiteri, hoc ipsum con-
tra charitatem proximi militaret. Igitur in
casu, nec **DEVS**, nec Ecclesia obligat ad ta-
lem integritatem.

Præ-

Prætereà concurrentibus duobus præceptis, quæ simul observari non possunt; quod minus est, debet cedere maiori: Sed hoc in casu, maius est præceptum de vitando scandalo Confessarij, in quo vita eius spiritualis periclitatur, quàm præceptum de integrè confitendo; cum primum sit iuris naturæ, secundum sit positivi iuris, ut constat. Præstat ergo dividere Confessionem, quàm integrè confiteri.

Verùm diligenter hoc advertendum est, duplici ex fonte posse Sacerdotis scandalum promanare, vel ex sua ipsius malitia, vel ex mera carnis fragilitate & ignorantia: Si priori modo contingit, ut quacunque oblata occasione in turpitudinē, vel peccatum sit propensus; nulla scandali vitandi habēda est ratio, nec ob id Confessio est secunda; eò, quòd per Confessionis integritatem Confessarius nullum vitæ spiritualis patiatur damnum, cum iam pridem ob animi in peccatum propensionem sit mortua. Testatur hoc ipsum Christus suo exemplo, qui suos docuit, non Ioan. 6. esse morandum Phariseorum scandalum, quod ipsi sibi accersunt, cuiusque ipsimet sunt causa, nec propterea vllum Christianæ religionis opus esse prætermittendum.

Secus est de scandalo nostri operis, quod alius per fragilitatem aut ignorantiam patitur: Id enim summopere cauendum, ne alij sumus ruinæ occasio, atque id est quod Paulus;

lus;

Caput III. De Qualitate

1. Cor. 8. Ius inquit : Si esca scandalizat fratrem meū,
non manducabo carnes in æternum.
2. Mach. 6. Illustre huius rei est exemplum in Eleazaro,
qui, cū esu porcinae potuisset euadere mortē;
ne suæ gentis hominibus foret scandalum,
potius mortem fortiter oppetiit, quàm
carnis illecebra vitæ consuluit.

Questio Cū apud Iureconsultos tritum sit il-
XXIX. lud: Quòd vtilius scandalum nasci per-
mittitur, quàm Veritas relinquatur;
cur propter scandalum Confessarij vi-
tandum, integritas Confessionis tam
seriò præcepta, præter-
mitteretur?

Respöio. **R** E G V L A illa Iuris procedit, quando
ipsa scandali permissio altiore iure non
est prohibita: Si tamen vitare scandalum sit
de veritate vitæ, sicut & integrè confiteri, nō
est permittendum scandalum nasci, & tunc
regula non procedit.

Aut dicatur, quòd intelligenda sit de scan-
dalo Pharisaorum, quod ex malitia est, non
de scandalo pusillorum, quod ex fragilitate
& ignorantia proficiscitur. Itaque pro de-
bita regulæ intelligentia, attendenda est ve-
ritas illa & scandali qualitas, & videre oportet,
quid cui debeat præferri.

Quid